ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἰο φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τὴς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ ἀσθαίρετος ὑπερτίμησὶς των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπῆ τοὺς μας ἀναγνώστας, δσάκις ὁποτέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν δτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθεύοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν δτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Μαρίαν Κωνσταντίνου Λαλλᾶ. Δυστυχῶς, δεσποινίς, ἡ ἱστορία τῆς Ρούθ, ποὺ στέλνετε πρὸς δημοσίευσιν, δὲν εἶνε καλὰ γραμμένη. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὴν ἀρχή της :

«Ἀπὸ τὰς μᾶλλον διδακτικὰς καὶ τὰς μᾶλλον τερπνὰς θεατνεύστους ἱστορίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶνε ἡ ἱστορία τῆς Ρούθ. Τὰ γεγονότα περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει, ἀλλὰ καὶ αἱ οἰκογενειακαὶ σκηναί, τὰς ὁποίας περιέχει, καθιστῶσι τὴν ἱστορίαν ταύτην ἐνδιαφέρουσαν ἅμα καὶ ἐποικοδομητικήν. Ἐὰν δὲ πᾶσαι αἱ ἱστορίαι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς ἀλήθεια καὶ δὴ θεόπνευστος, δύνανται νὰ ἐποικοδομῶσι καὶ συγχρόνως νὰ τέρπωσι τὸν ἀναγνώστην, φρονοῦμεν δτι καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ροὺθ μὴ ὑστεροῦσα τῶν ἄλλων ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, θὰ διδάξῃ καὶ θὰ συγκινήσῃ τοὺς ἀναγνώστας», κλπ. κλπ.

Ἐκάματε δηλαδὴ τὸ λάθος νὰ χρησιμοποιήσετε γλῶσσαν καθαρεύουσαν. Μιὰ ἱστορία ἐκ τῆς Γραφῆς, σὰν τὴν ἱστορία τῆς Ροὺθ, τόσο εἰδυλλιακή, θέλει δημώδη γλῶσσα, ἁπλῆ καὶ ποιητική. Στὴν καθαρεύουσα θανατόνεται κυριολεκτικῶς, χάνει τὴ χάρι της. Δοκιμάστε λοιπὸν νὰ τὴν γράψετε εἰς δημώδη γλῶσσαν καὶ ἂν εἶνε καλή, θὰ τὴν δημοσιεύσωμεν εὐχαρίστως. — Κ. Π., Φλώριναν. Μᾶς γράφετε στὴν φιλική ἐπιστολή σας :

«Σεβαστὲ κ. Διευθυντά. Ἡ στήλη «Κἀρτ - Ποστάλ» τοῦ «Μπουκέτου» σας μὲ ἐπληροφόρησε ὅτι τὸ πρῶτο μου διήγημα «Τὰ φτερωτὰ ὄνειρα τοῦ λησμονημένου» κατ' ἀρχὴν ἦτο καλό, τὸ τέλος τοῦ ὅμως ὀλέθριον. Ἀποπειρῶμαι ἤδη νὰ σᾶς ἐνοχλήσω καὶ ἐκ δευτέρου μὲ τὴν «κριτικὴν» τοῦ νέου μου δηγήματος «Λύκοι», ἂν δὲ ἡ «κριτικὴ» ἐπιτραπῇ μοῦ δώσει πάλι τὰ παπούτσια στὸ χέρι, θ' ἀρήσω τὰ πειράματά μου ὡς ποίωρα καὶ θ' ἀκολουθήσω γιωνόπους τὸν δρόμο τῆς λογοτεχνίας... Ἴσως τότε μοὶ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ διειδύσω εἰς τὰ ἀπόρρητα τοῦ λόγου, βγάζοντας ἀπὸ τὴ μέση τ' ἀγκάθια... Κάπου ἐδιάβασα : «Τὸ δίς ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ». Καὶ κάπου ἀλλοῦ : «Τί γυρεύει στὸ παράδι ἡ ἀλεποῦ ;». — Μετὰ βαθυτάτης ἐκτιμήσεως».

"Ολα καλὰ καὶ ἄνια, αὐτὰ ποὺ γράφετε, ἀλλὰ τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε ἀπολύτως καλό. Κι' ὅταν λέμε δὲν εἶνε ἀπολύτως καλό, ἐννοοῦμε πὼς μὲ λίγη προσοχή, μὲ μεγαλείτερο ποσσάθεια, θὰ γράφατε καλὰ κι' ἀξιόλογα πράγματα. Δοκιμάσετε, λοιπόν. Πάντως, ἰδὴν ἀπελπίζεσθε. Ἀφηνεῖσθε καλά. Ἀποκεῖγετε μόνον τὴν ψυκτὴ γλῶσσα. Χαλάει τὸ στῦλ ἑνὸς διηγήματος. — Διαθάτην, Μέγαρα. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἐπιτυχὲς καὶ ἴδιοῦ :

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Ὦ ! τί ζωὴ εὐτυχισμένη
ζοῦν οἱ τρελλοὶ μέσ' τὸ Δαφνί,
δίχως φροντίδα, δίχως σκέψη
δίχως συνείδησι γιὰ τὴ ζωή.
Σιγὰ - σιγὰ ὅλος ὁ κόσμος
ἕνα ἀπέραντο Δαφνὶ θὲ νὰ γινῇ,
καὶ ἴσως τότε πάψῃ ὁ πόνος
σ' αὐτὴ τὴν ἄγαρη τὴ γῆ.
Μὰ σὺ θὰ εἶσαι ποωτοτόπος
σ' ὅλη τὴ μάζα τῶν τρελλῶν,
καὶ πάντα θὰ ὑπερτερῆς
ὅλων τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν.

Πάντως, δὲν ἔχετε καὶ πολὺ ἄδικο. Ἔτσι ποὺ πᾶμε, ἀσφαλῶς θὰ καταντήσουμε στὸ ἴδρυμα τοῦ Δρομοκαΐτη.—Μ. Κούρλιον, Ἐνταῦθα. Καὶ τὸ δικό σας ποίημα ὄχι καὶ τόσο καλό, ἂν καὶ ἀρκετὰ ἁπλὸ καὶ συμπαθές. Ἰδοὺ αὐτό :

ΞΑΝΑΘΥΜΗΣΙΣ

Θυμᾶσαι τὸ συνάντημα, Λιτσούλα,
μ' ἀστροφεγγιὰ νερὸ πῆγες νὰ φέ-
[ρῃς,
κι' ἀκούμπησες τὴ στάμνα στὴ βρυ-
[σούλα,
κι' ἔτρεμες τὸ γιατί χωρὶς νὰ ξέ-
[ρῃς.
Συγκίνησις σοῦ τάραζε τὶς σκέψεις
π' ἀγνάντευες νὰ δῇς τὸν ἐρωχο-
[μό μου,
στεκόσουν κεῖ χωρὶς ν'ἀλαργέψῃς,
καὶ ρυόσμενες νάρθῃ, νάρθῃ,
[χρυσό μου.
Κι' ἦρθα μὲ βῆμα ἄστατο κοντάσου
κι' ἀπ' τοὺς παλμοὺς θαρρεῦσα
[θὰ κρυμνήσου,
καὶ ἔπιασα τὰ χέρια τὰ δικά σου
καὶ μοῦπες, μοῦπες σ' ἀγατῶ, θυ-
[μήσου !
Θυμήσου πὼς μᾶς βλέπανε τ' ἀ-
[στρόκια,
καὶ μάρτυρες τοῦ ὅρκου εἶνε ὅλοι,
ἡ βρύση, τὸ σταμνὶ καὶ τὰ φυλλαια,
κ' ἡ νερατζιὲς μαζὺ μὲ τὸ περβόλι.

Ἀποφεύγετε στὸ μέλλον αὐτὰ τὰ «θὰ κριμνήσου» καὶ προσέχετε περισσότερο γράφοντας. — Ζήκον. Τὰ ποιήματά σας πολὺ κοινά, τόσο στὴν ἐμπνευσί τους, δσο καὶ στὴν ἐκτέλεσι. Ἀφῆστε πειὰ τ' ἀνοιξιάτικα δειλινά, τοὺς τάφους καὶ τοὺς θανάτους, τὰ χρόνια τὰ παληά, τὰ ὄνειρα καὶ τὰ παλάτια, καὶ προσπαθῆστε ν' ἀνακαλύψετε ἐμπνεύσεις πιὸ ἀληθινές, πιὸ ποιητικές. "Ολ' αὐτὰ εἶνε ψευτορωμαντισμοί, ξεθυμασμένοι πειά. — Λησμονημένην Ἀγάπην, Ἐνταῦθα. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια ὑπὲρ τοῦ «Μπουκέτου». Τὸ διήγημά σας ἔχει, ἐδῶ κι' ἐκεῖ, μερικὰ σημεῖα χαριτωμένα γιὰ τὴν ἁπλότητά τους. Ὡς σύνολον ὅμως ὄχι ἐπιτυχές. — Σ. Κοντοβουνίσιον, Ἐνταῦθα. Παρ' ὅλες τὶς διορθώσεις ποὺ τοῦ κάνατε, τὸ ποίημά σας δὲν ἔγινε καλό. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς χασμωδίες του καὶ μερικὲς κακόηχες φράσεις, ἡ διατύπωσις σὲ πολλὰ σημεῖα εἶν' ἐξωφρενική. "Ἔτσι στὸν γ' στίχο τοῦ β' τετραστίχου λέτε : «Νιὰ νοιῶσω μέσ' στὸ στῆθος μου νὰ γείρει ἕνα κεφαλὶ». Μέσα στὸ στῆθος σας ;... Πῶς θὰ γείρῃ καὶ πῶς θὰ χωρέσῃ ἕνα ὁλόκληρο κεφάλι, ἔστω κι' ἂν εἶνε τὸ κεφαλάκι τῆς ἀγαπημένης σας ; Οὔτε «φωλιὰ» κανεὶς σὲ θρόνο, ὅπως γράφετε παρακάτω. Ἀπεναντίας, στὸ θρόνο κάθεται κανεὶς μεγαλοπρεπέστατα. — Ἕναν. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχὲς στιχουργικῶς. — Γ. Παρίσην, Κεφαλόθρυσον (Τριχωνίας). Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. — Π. Γεωργακάκον, Ἐνταῦθα. Δὲν ἔχετε δίκηο σ' αὐτὰ ποὺ γράφετε. Τὰ «Κἀρτ - Ποστάλ» δὲν προορίζονται μόνο γι' αὐτούς, στοὺς ὁποίους ἀπαντοῦμε στὴ σελίδα αὐτή, ἀλλὰ γιὰ ὅλους γενικῶς τοὺς ἀναγνώστας μας. Γι' αὐτὸ ἐπεκτεινόμαστε σὲ μερικὲς ἀπαντήσεις. "Ὅσο γιὰ τὸ ποίημά σας, σᾶς ἀπαντήσαμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προηγούμενα φύλλα. — Χρ. Κονούλην, Ἐνταῦθα. Ὄχι χρήσιμον. Εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Τσίγκρην, Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς τὸ σκίτσο σας ὄχι καλό. Μάλλον ἰχνογράφημα. — Γ. Κατεβάτην, Ἐνταῦθα. Τὸ «δραματικόν» σας διήγημα «Ὁ Ἀσπλαγνος Πατέρας», τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει οὔτε ἕνα κόμμα, οὔτε μιὰ τελεία ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος του, ἀνεπιτυχές. — Σούλην, Ἔδεσσαν. Σᾶς τὸ ἐπιστρέφαμε ταχυδρομικῶς. — Μ. Μ. Ε. 8044. Τὸ ποίημά σας, μολονότι διατνέεται ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἀνεπιτυχές. — Κ. Ἀδριόπουλον, Αἰγιον. Δυστυχῶς, δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ σᾶς δώσουμε τὶς πληροφορίες ποὺ ζητᾶτε. — Κ. Γκολέτσαν, Τσαριτσάνην. Ὄχι ἐπιτυχές τὸ πεζογράφημά σας. — Δ. Μητσόπουλον. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Μαλαμίδην, Βίλλια. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Γιατί δίνετε στοὺς ἥρωας Γαλλικὰ ὀνόματα ; Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔχετε καὶ τὸ ἑξῆς : «Ὁ νεαρὸς γιδοβοσκὸς Ἐρρίκος ντὲ Βιλλάρ» ! Γιδοβοσκὸς μὲ τὸ ντὲ τῆς εὐγενείας !... Ποῦ ἀκούστηκε αὐτό ; Καὶ τοῦ δίνετε ἐπιπλέον τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀπὸ τοὺς περιφημοτέρους στρατάρχας τῆς Γαλλίας ; — Κώσταν Πέρον, Σπρίνγκς (Τράνσβααλ). Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας στιχουργικῶς ἀνεπιτυχές. — Προσφυγοπούλαν, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας ὄχι καλό. — Γιάγνην Ἄμαντον. Τὰ ποιήματά σας κοινὰ στὴν ἐμπνευσί τους καὶ στὴ στιχουργία τους. — Ι. Ε. Γ., Ἀργοστόλιον. Ἡ ἐπιστολή σας, ὅπως καὶ πολλὲς παρόμοιες ποὺ λαβαίνουμε, μᾶς συνεκίνησε ἐξαιρετικά. Ἐπειδὴ δὲ ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος ἀπαντήσεως σὲ μερικοὺς σχολαστικούς, ποὺ παρεξηγοῦν τὴν προοδευτικότητα τοῦ περιοδικοῦ μας, τὴν δημοσιεύουμε ἐδῶ :

«Εἶνε περιττόν, φαντάζομαι, νὰ σᾶς εἴπω ὅτι τὸ ἀγαπητό μου «Μπουκέτο» τὸ διαβάζω ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν συνεχῶς καὶ ἀνελλιπῶς, διότι κανεὶς φιλαναγνώστης δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ στερηθῇ μᾶς πνευματικῆς τέρψεως. Εἶνε ἀκόμη περισσότερον περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι εἰς ἐμὲ τὸ περιοδικό σας εἶνε κάτι τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητον. Ἡ χρησιμότης του εἶνε γνωστὴ εἰς πάντα. Ἡ εὐχάριστος, τερπνὴ καὶ ὠφέλιμος ὕλη του, τὸ φέρει ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ περιοδικοῦ Τύπου τῆς Ἑλλάδος. Μακρὰν ἀπὸ τὰς ἐξωφρενικότητας καὶ τὰς ἀρρωστημένας ἀντιλήψεις, ἀπηλλαγμένον «ὑπερμοντερνισμοῦ», μὲ σαφές, ὑγιὲς καὶ σοβαρὸν πρόγραμμα, μὲ θετικὰς κατευθύνσεις καὶ μὲ βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ σκοποῦ του, κατέχει καὶ θὰ ἐξακολουθῇ, ἐπαναλαμβάνω, νὰ κατέχῃ τὰ σκῆπτρα καὶ θὰ εἶνε τὸ ἀπαραίτητον ἐντρύφημα δλῶν τῶν ὑγιῶς καὶ μετ' ὀρθολογισμοῦ σκεπτομένην Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Ἡ μεγάλη του κυκλοφορία ἐπιβεβαιοῖ καὶ ἐπιμαρτυρεῖ τ' ἀνωτέρω. Κυκλοφορία, ἥτις ἐδράζεται ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Δὲν ὑπάρχει, κ. Διευθυντά, καμμία ὑποβολὴ εἰς τὴν θερμότητά μου αὐτήν».

Τὸ διήγημά σας, παρ' ὅλο τὸ καλὸ γράψιμό του, τραινάρει πολὺ σὲ περιγραφὲς ἄσκοπες.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Κατοικία : Χαλάνδρι)

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος	Δρχ. 200	Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	6
» Ἑξάμηνος	» 100	Ἀμερικῆς »	

καὶ δι' δλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργιος Ἀντωνιάδης, B. P. 445, Elisabethville, Congo - Belge, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι